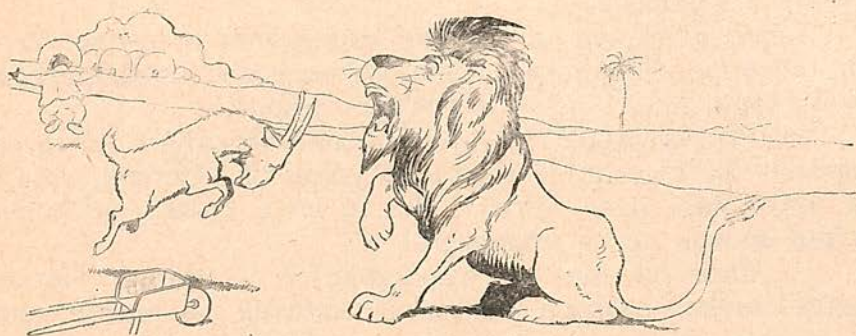

Лъвъ и коза.

Пустинята трепери!...

Гладенъ лъвъ,
Помежду звероветъ пръзъ,
Тръгна на ловъ,
Готовъ

Каквото му се мерне предъ очитъ,
Да го излапа съ коститъ.

И близо до единъ чифликъ
Пристигна страшния кръвникъ,
А тамъ пасе коза...

— Легни! — Лъвътъ каза,
Ще те изямъ, не искамъ да те мжчъ,
Презрена манджо вълча!...

— О, леко се не давамъ! — викна козата
Не мога нищо да ти сторя,
Но ще се боря!...

И тя приготви си рогатъ.